

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23. května 2017 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zdeňky Barešové a soudkyň JUDr. Lenky Pješčakové a JUDr. Oldřišky Rysové ve věci českého občana J[redacted] V[redacted], nar. [redacted] v [redacted], v ČR trvale bytem [redacted], [redacted], okr. [redacted], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody v ČR ve věznici [redacted], **t a k t o :**

I. 1/ Podle § 306 odst. 1, 2 zák. č. 104/2013 Sb. se na území České republiky č á s t e č n ě u z n á v á rozsudek Krajského soudu v Jelení Hoře ze dne 04. 02. 2016, sp. zn. III K 126/15, a to v části, v níž byl J[redacted] V[redacted] uznán vinným trestným činem podle čl. 53 odst. 2 polského zákona ze dne 29. 7. 2005 o předcházení narkomanii, ve spojení s čl. 12 polského trestního zákona, jehož se podle učiněných zjištění dopustil tím, že na základě předchozí dohody společně s N[redacted] V[redacted] v období od 27. 11. 2014 do 10. 04. 2015 v [redacted], okres [redacted], vyrobili značné množství psychotropní látky, konkrétně 96,19 gramu amfetaminu,

přičemž v takovém jednání lze podle českého právního řádu spatřovat přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku.

2/ Podle § 306 odst. 2 zák. č. 104/2013 Sb. se na území České republiky n e u z n á v á rozsudek Krajského soudu v Jelení Hoře ze dne 04. 02. 2016, sp. zn. III K 126/15, a to v části, v níž byl J[redacted] V[redacted] uznán vinným

- jednak trestným činem podle čl. 62 odst. 1 polského zákona ze dne 29. 7. 2005 o předcházení narkomanii, jehož se podle učiněných zjištění dopustil tím, že na základě předchozí dohody společně s N[redacted] V[redacted] dne 10. dubna 2015 v [redacted], okres [redacted], přechovávali omamnou látku, a to 11 gramů indického konopí

- jednak trestným činem podle čl. 272 polského trestního zákona, jehož se podle učiněných zjištění dopustil tím, že dne 5. srpna 2014 na území Maďarska vylákal osvědčení nepravdy tím způsobem, že se vydával za maďarského občana G [redacted] A [redacted] a lstí uvedl v omyl veřejného činitele z pasové kanceláře Okresního úřadu v [redacted] ohledně své skutečné totožnosti, v důsledku čehož mu byl vydán cestovní pas série [redacted] znějící na jméno G [redacted] A [redacted]

- jednak trestným činem podle čl. 273, čl. 270 § 1 a čl. 91 § 1 polského trestního zákona, jehož se podle učiněných zjištění dopustil tím, že dne 27. 11. 2014 v [redacted], okres [redacted], při uzavírání nájemní smlouvy ohledně bytu na adrese [redacted], použil cestovní pas série [redacted], vystavený na jméno maďarského občana G [redacted] A [redacted], přičemž na této smlouvě zfalšoval podpis této osoby, dále že dne 28. 11. 2014 na stejném místě použil stejný cestovní pas při uzavírání smlouvy na poskytování internetového připojení od firmy M [redacted], přičemž i na této smlouvě zfalšoval podpis osoby A [redacted] G [redacted] a posledně dne 6. února 2015 v [redacted], při uzavírání smlouvy na využívání satelitní televize [redacted] ve firmě [redacted], použil cestovní pas série [redacted], vystavený na jméno maďarského občana A [redacted] G [redacted], přičemž na uvedené smlouvě zfalšoval podpis této osoby.

Podle § 306 odst. 2 zák. č. 104/2013 Sb. se stanoví poměrná část trestu odnětí svobody v délce 2 (dvou) let, dopadající na trestný čin, pro který byl rozsudek Krajského soudu v Jelení Hoře ze dne 04. 02. 2016, sp. zn. III K 126/15, jímž byl J [redacted] V [redacted] uložen úhrnný trest odnětí svobody v původní délce čtyř let a 6 měsíců, na území ČR uznán.

Současně se rozhoduje, že J [redacted] V [redacted] v České republice vykoná stanovenou poměrnou část trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

II. Podle § 124 odst. 4, za použití § 306 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb., a § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, se J [redacted] V [redacted] za účelem výkonu trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let na území České republiky zařazuje do věznice s o s t r a h o u.

O d ů v o d n ě n í

Krajský soud v Jelení Hoře zaslal na území ČR - spolu s osvědčením ze dne 03. 08. 2016 a rozsudkem téhož soudu ze dne 04. 02. 2016, sp. zn. III K 126/15 - žádost o uznání a výkon tohoto rozhodnutí na území České republiky, a to s odkazem na postup podle Rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/JHA ze dne 27. listopadu 2008, o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii (dlužno podotknout, že původně bylo osvědčení spolu s rozhodnutím doručeno Krajskému soudu v Ústí nad Labem, ten však věc postoupil Krajskému soudu v Brně jako soudu místně příslušnému, avšak posléze rozhodl Nejvyšší soud ČR, že příslušným k projednání této věci je Krajský soud v Praze).

Rozsudkem Krajského soudu v Jelení Hoře ze dne 04. 02. 2016, sp. zn. III K 126/15, který nabyl právní moci 20. 02. 2016, byl J. V. uznán vinným trestným činem podle čl. 53 odst. 2 polského zákona ze dne 29. 7. 2005 o předcházení narkomanii, ve spojení s čl. 12 polského trestního zákona (v osvědčení popsáným pod bodem 1.), dále trestným činem podle čl. 62 odst. 1 polského zákona ze dne 29. 7. 2005 o předcházení narkomanii (v osvědčení popsáným v bodě 2.), jakož i trestným činem podle čl. 272 polského trestního zákona (v osvědčení uvedeném pod bodem 3.), a posledně pokračujícím trestným činem podle čl. 273, čl. 270 § 1 a čl. 91 § 1 polského trestního zákona (v osvědčení popsáným v bodech 4., 5. a 6.), jichž se podle učiněných zjištění dopustil jednáním uvedeným shora ve výroku tohoto rozhodnutí. Za to byl jmenovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 let a 6 měsíců.

Podmínky uvedené v ustanovení § 298 odst. 1, 2 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen ZMJS), shledal soud naplněnými, neboť rozsudek Krajského soudu v Jelení Hoře ze dne 04. 02. 2016, sp. zn. III K 126/15, je rozhodnutím vydaným soudem jiného členského státu, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody a jedná se o rozhodnutí pravomocné, přičemž Polská republika implementovala (stejně jako Česká republika) shora specifikované Rámcové rozhodnutí Rady z 27. 11. 2008.

Stran podmínek, které musí být splněny, aby rozhodnutí jiného členského státu mohlo být za účelem jeho uznání a výkonu převzato, lze konstatovat, že J. V. je českým státním občanem, v současné době je ve výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky a na jejím území má obvyklé bydliště (§ 299 odst. 1 písm. a/ ZMJS). Na základě posledně konstatovaného lze také uzavřít, že souhlasu jmenovaného se zasláním rozsudku polského soudu do České republiky za účelem jeho uznání a výkonu v posuzovaném případě není třeba za situace, kdy jsou doloženy shora zmíněné zákonné podmínky (§ 300 odst. 1 písm. a/ ZMJS).

Z hlediska ustanovení § 305 odst. 1 písm. b) ZMJS není sporu o tom, že jednání, kvalifikované rozsudkem polského soudu jako trestný čin podle čl. 53 odst. 2 polského zákona ze dne 29. 7. 2005 o předcházení narkomanii, ve spojení s čl. 12 polského trestního zákona (v osvědčení popsáné pod bodem 1.), by bylo trestným i podle právního řádu České republiky, a bylo by jej možno kvalifikovat jako přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Jak je zřejmé z obsahu osvědčení, jakož i z obsahu dalších listinných materiálů do České republiky zaslaných polskou stranou, zejména ze samotného rozhodnutí, J. V. se podle učiněných zjištění dopustil jednání naplňujícího všechny znaky skutkové podstaty citovaného přečinu, když společně s dalším spolupachatelem po předchozí vzájemné dohodě vyrobili 96,19 gramu amfetaminu. Přitom amfetamin je psychotropní látka uvedená v seznamu č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. k zák. č. 167/1998 Sb. o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, v platném znění, a je zařazena do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách. Pro použití základní trestní sazby ve smyslu odst. 1 § 283 tr. zákoníku svědčí především celkové množství vyrobeného amfetaminu (96,19 gramu), když podle ustálené praxe soudů ČR se za značný rozsah, což by v dané věci jediné mohla být okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby, orientačně považuje více než 200 gramů této psychotropní látky, přičemž ani dobu, po kterou se J. V. takového jednání dopouštěl (asi 5 měsíců) nelze - z hlediska použití přísnější právní kvalifikace - svou délkou označit za stěžejní.

Ke stejnému závěru ohledně oboustranné trestnosti činu však nemohl soud dospět v případě jednání popsaného v osvědčení pod bodem 2., v rozsudku Krajského soudu v Jelení Hoře ze dne 04. 02. 2016 kvalifikovaného jako trestný čin podle čl. 62 odst. 1 polského zákona ze dne 29. 7. 2005 o předcházení narkomanii, neboť – jak již bylo zmíněno shora – z hlediska českého právního řádu na uvedené jednání nedopadají znaky skutkové podstaty žádného trestného činu, takže ohledně tohoto činu není dodržena zásada oboustranné trestnosti. Podle české právní úpravy samotné neoprávněné přechovávání omamné látky konopí pro vlastní potřebu (přičemž skutečnost, že vyžádaný přechovával omamnou látku pro vlastní potřebu, potvrdila polská strana v dodatkových informacích z 11. 4. 2017), aniž by se jednalo o množství větší než malé, nelze kvalifikovat jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu ve smyslu § 284 odst. 1 tr. zákoníku. Podle dosavadní a ustálené soudní praxe se totiž za množství větší než malé v případě omamné látky konopí považuje více než 15 gramů sušiny konopí, obsahující nejméně 1,5 gramu účinné látky THC. Z uvedeného je zřejmé, že pokud měl J. V. pro vlastní potřebu přechovávat omamnou látku konopí v množství, které zákonem požadované podmínky nesplňuje, nelze z hlediska české právní úpravy označit za naplněné znaky skutkové podstaty v úvahu přicházejícího přečinu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu ve smyslu § 284 odst. 1 tr. zákoníku, ani znaky skutkové podstaty jiného trestného činu. Za trestně postižitelné podle českého právního řádu pak nelze označit ani jednání kvalifikovaná v rozsudku polského soudu jako trestný čin podle čl. 272 polského trestního zákona (v osvědčení uvedený pod bodem 3.), a potažmo jako trestný čin podle čl. 273, čl. 270 § 1 a čl. 91 § 1 polského trestního zákona (v osvědčení popsany v bodech 4., 5. a 6.). Takové jednání totiž nenaplnuje zákonné znaky ani přečinu padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 tr. zákoníku, ani v úvahu přicházejícího přečinu poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 tr. zákoníku, a ani žádného jiného trestného činu. V této souvislosti soud – opakovaně – vyžádal dodatkové informace, které polská strana poskytla, přičemž z nich vyplývá, že osoba se jménem a příjmením A. G. skutečně existuje, a jedná se o člověka, který žije na (osobně v posledních pěti letech na území nepřicestoval, přičemž patrně není ani maďarským občanem). Cestovní pas na jméno A. G., který byl vystaven Kanceláří pro vystavování dokladů v městě, je dle sdělení vyžadujícího státu dokladem originálním, avšak je opatřen fotografií jiné osoby, nikoli A. G. Do protokolu pořázeného v řízení před polským soudem J. V. mj. uvedl, že na obchodní burze v v zakoupil doklady (bez bližšího upřesnění pokud jde o jejich druh), vystavené na jméno a příjmení jiné osoby (zřejmě A. G.). S těmito doklady, jakož i s člověkem, od kterého je zakoupil, pak odjel na příslušný úřad do Maďarska, tyto doklady předložil spolu s žádostí o vystavení cestovního pasu, přičemž přímo na tomto úřadě byla vyhotovena pro účely pořízení cestovního pasu i fotografie J. V. Následně mu hotový cestovní pas přivezl na burzu v ten samý člověk, od kterého zakoupil shora zmíněné doklady a jmenovaný mu za to vše zaplatil asi 1.000,- Eur. Polská strana dále doplnila, či spíše zopakovala, že maďarský cestovní pas vystavený na jméno A. G., který J. V. užíval, je dokladem padělaným, resp. obsahujícím nepravdivé údaje, neboť je v něm umístěn na místo fotografie A. G. snímek J. V. Je přitom nutno konstatovat, že kvalifikace popsaného jednání podle polského práva (podle čl. 272 polského trestního zákona) postihuje „vylákání potvrzení nepravdy prostřednictvím lstivého uvedení v omyl veřejného činitele nebo jiné osoby oprávněné k vystavení dokumentu“. Podobnou právní úpravu nicméně české právo postrádá, přičemž trestný čin padělání a pozměnění veřejné listiny je nepochybně trestným činem úmyslným a dopustí se ho především ten, kdo „padělá veřejnou listinu nebo podstatně změní její obsah v úmyslu, aby jí bylo užito jako pravé, nebo takovou listinu užije jako pravou“.

Pojem padělání není zákonem definován, nicméně jím praxe rozumí jednání, jímž pachatel vytvoří dokument, který by jinak byl veřejnou listinou, ač k tomu není oprávněn, v úmyslu užít jej jako pravý, nebo legálně vydanou veřejnou listinu pozmění způsobem, který z hlediska jejího využití se odchyluje od původního záměru. O takovou situaci však v daném případě jít nemůže, přestože jednání, jímž byl J. V. ■■■■ uznán vinným, nesporně bylo jednáním podvodným a směřovalo k vylákání veřejné listiny. Ta sice obsahovala reálné údaje, ale měla sloužit osobě, která těmito údaji nedisponovala, tj. šlo o odlišné osobní údaje, přičemž v zájmu vydání této listiny přímo orgán k tomu oprávněný nechal pořídit fotografii žadatele. Bylo by tedy možno uvažovat o formě účastenství na trestném činu, což by ovšem znamenalo, že příslušný maďarský orgán veřejné moci či státní správy spáchal trestný čin padělání veřejné listiny, k čemuž ovšem jakékoliv důkazy chybí a především tu absentuje úmysl dopustit se padělání. Jestli-že pak nelze dovodit, že v daném případě došlo k procesu tzv. padělání, pak ani záměr vydanou veřejnou listinu, opatřenou nesprávnou fotografií, užít jako pravou, nelze označit za uskutečněný. Logicky bylo tedy na místě zvažovat, že zneužitím pravých dokladů za účelem vystavení cestovního pasu byl poškozen jejich původní nositel, tj. A. ■■■■ G. ■■■■. V souvislosti s tím pak se nabízela úvaha o posouzení daného jednání jako trestného činu poškození cizích práv, jehož základním zákonným znakem je však způsobení vážné újmy na právech jinému uvedením někoho v omyl, nebo využitím něčího omylu. S ohledem na to, že o jmenovaném neměl polský soud žádné informace, kromě těch, které byly shora zmíněny, lze ovšem soudit, že doklady, které J. V. ■■■■ koupil, nijak A. G. ■■■■ nepoškodil, a v důsledku vydání cestovního pasu na jejich základě a užitím tohoto dokladu k uzavření několika smluv, nebyl posledně jmenovaný poškozen ani materiálně, ani imateriálně. Ani tato právní kvalifikace proto v úvahu nepřichází.

Za naplněné je pak třeba označit další podmínky na projednávanou věc dopadající, upravené v ustanovení § 305 odst. 1 písm. a), e) f), h) ZMJS. Řízení u Krajského soudu v Jelení Hoře nebylo konáno v režimu in absentia a zjevně byla zachována práva obviněného na obhajobu, přičemž výkon uloženého trestu není podle českého práva promlčen, neboť v případě odsouzení k trestu odnětí svobody ve výměře nižší než 5 let je promlčecí doba, která počíná právní mocí rozsudku (20. 02. 2016), pětiletá (§ 94 odst. 1 písm. d/ tr. zákoníku), a současně výměra dosud nevykonaného trestu vysoce přesahuje dobu 6 měsíců.

Stejně tak - byť částečnému - uznání a výkonu rozhodnutí polského soudu nebrání překážka věci pravomocně rozhodnuté, neboť nebylo zjištěno, že by J. V. ■■■■ pro stejný skutek, pro který bylo cizozemské rozhodnutí uznáno, byl odsouzen na území České republiky, přičemž nic nesignalizuje ani to, že by ohledně něho bylo pro takový skutek v České republice uznáno cizozemské rozhodnutí jiného státu. Jmenovaný sice byl v České republice v minulosti opakovaně soudně trestán, kromě drogové trestné činnosti také pro trestnou činnost majetkového charakteru, avšak jedná se o skutky spáchané v odlišné době, přesněji v době předcházející jednání, pro které je nyní žádáno o uznání a výkon cizozemského rozhodnutí na území ČR (naposledy byl J. V. ■■■■ odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 19. 11. 2013 sp. zn. 54T 5/2011, ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 6. 2016 sp. zn. 11 To 106/2015, za zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 písm. c), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a za přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 11 let, který v současné době vykonává).

Úvahy o imunitách, které by stran J. V. uznání bránily, či o nedostatku jeho věku, nepřicházejí v úvahu.

Ustanovení § 306 odst. 2 ZMJS pak upravuje postup soudu v případech, kdy v úvahu přichází částečné uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu, s tím, že pokud cizozemské rozhodnutí uzná pouze pro některý z trestných činů, musí zároveň stanovit, jaká poměrná část trestu se vykoná v České republice. V projednávané věci pak soud stanovil, že J. V. vykoná v České republice trest odnětí svobody v trvání 2 let, dopadající na trestný čin, resp. skutek, pro který bylo rozhodnutí polského soudu na území ČR uznáno, což je z hlediska poměru - zejména při porovnání závažnosti všech skutků, za které mu byl v Polské republice uložen trest odnětí svobody v trvání 4 let a 6 měsíců - trest zcela adekvátní. V úvahu přitom soud vzal i trestní sazby uvedené u jednotlivých trestných činů podle polského právního řádu, s tím, že nejpřísnější je trestní sazba uvedená u trestného činu podle čl. 270 § 1 polského tr. zák., tj. od 3 měsíců do 5 let (přičemž právě pro takto kvalifikovaný skutek nebylo rozhodnutí polského soudu uznáno), u ostatních trestných činů podle čl. 53 odst. 2 a čl. 62 odst. 1 polského zákona ze dne 29. 7. 2005 o předcházení narkomanii, jakož i podle čl. 272 polského tr. zák., je sazba trestu odnětí svobody až na 3 roky, a u trestného činu podle čl. 273 polského tr. zák. až na 2 roky.

V § 124 odst. 4 ZMJS je pak zakotvena povinnost soudu rozhodnout o zařazení odsouzeného do příslušného typu věznice. Na tomto místě je pak třeba připomenout, že podle českého právního řádu do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku soud zpravidla zařadí pachatele, kterému byl uložen trest za úmyslný trestný čin a nejsou zároveň splněny podmínky pro umístění do věznice s dozorem nebo se zvýšenou ostrahou, a pachatele, který byl odsouzen pro přečin spáchaný z nedbalosti, a nebyl zařazen pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s dohledem nebo s dozorem. J. V. byl pro výkon trestu odnětí svobody v trvání 2 let zařazen do věznice s ostrahou, neboť mu byl uložen trest odnětí svobody za úmyslný trestný čin, přesněji za přečin, a to ve výměře sice nepřevyšující tři roky, avšak jmenovaný již byl v minulosti ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin (přičemž žádný z poznatků, ať již k osobě jmenovaného či k věci samotné, neodůvodňuje úvahu o možné aplikaci liberačního ustanovení ve smyslu odst. 3 § 56 tr. zákoníku).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího (Krajský soud v Praze, nám. Kinských 5, 150 75 Praha 5 – Smíchov, ke sp. zn. 8T 9/2017).

V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvoláním nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se tohoto práva po vyhlášení rozsudku před soudem výslovně vzdaly.

V Praze dne 23. května 2017

JUDr. Zdeňka Barešová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Jelínková